

ДОПЪЛНИТЕЛНО ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 7427

за изменение в частта за разноските

гр. София, 04.09.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в закрито заседание на 04.09.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

като разгледа дело номер **2953** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 121, ал. 3, във връзка с чл. 104 от Закона за държавния служител /ЗДСл/, във връзка с чл. 203 и следващите, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по искова на К. З. Д., чрез адвокат Р. срещу Изпълнителна Агенция по Околна Среда (ИАОС).

С решение № 7788 от 21.12.2021 г. на АССГ, потвърдено с решение № 11176 от 06.12.2022 г. на ВАС е отменена заповед № ЧР-214 от 16.06.2021 г. на Изпълнителния Директор на ИАОС, с която е прекратено служебното правоотношение на оспорващата на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл.

С решение № 4910 от 18.07.2023 г. съдът е осъдил Изпълнителна Агенция по Околна Среда да заплати на К. З. Д. с ЕГН [ЕГН] на основание чл. 121, ал. 1, т. 3 от ЗДСл сумата от 8000 лева, представляваща обезщетение по чл. 104 от ЗДСл, ведно със законната лихва за забава, считано от 27.03.2023 г. до окончателното изплащане на сумата.

Осъдил е Изпълнителна Агенция по Околна Среда да заплати на К. З. Д. с ЕГН [ЕГН] сумата от 273.49 лв., представляваща мораторна лихва върху сумата от 8000 лв., считано от 06.12.2022 г. - датата на влизане в сила на решение № 7788 от 21.12.2021 г. на АССГ, до датата на завеждане на исковата молба – 26.03.2023 г.

Осъдил е Изпълнителна Агенция по Околна Среда да заплати на К. З. Д. с ЕГН [ЕГН] на основание чл. 10, ал. 3 от ЗОДОВ, във връзка с чл. 78, ал. 1 и ал. 5 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК сумата от 1350 (хиляда триста и петдесет) лева, представляваща платено адвокатско възнаграждение за един адвокат.

С молба от 07.08.2023 г. процесуалният представител на ищеца е поискал, съдът да измени решението си в частта за разноските, като присъди в полза на К. З. Д. пълният размер на претендираното адвокатско възнаграждение от 2400 лв. Посочва се, че в

случая се касае за предявени два обективно съединени иска, за всеки, от които се дължи присъждане на отделно адвокатско възнаграждение.

Ответникът, чрез процесуалния си представител намира направеното искане за неоснователно, като се позовава на практика на Съда на Европейския Съюз.

Съдът, като взе предвид становищата на страните, както и доказателствата по делото, намира следното:

Съгласно чл. 248, ал.1 ГПК, приложим съобразно препращащата норма на чл.144 АПК, в срока за обжалване, а ако решението е необжалваемо - в едномесечен срок от постановяването му, съдът по искане на страните може да допълни или да измени постановеното решение в частта му за разноските. В конкретния случай решението на съда подлежи на обжалване, поради което е относима първата хипотеза.

Искането за изменение на решението в частта за разноските е предявено в установения срок, поради което и доколкото е направено от надлежна страна, е процесуално допустимо.

Разгледано по същество, искането е неоснователно.

В решение № 4910 от 18.07.2023 г. съдът подробно се е мотивирал, защо намира претендираното от ищеца адвокатско възнаграждение за прекомерно. Делото не е с фактическа и правна сложност, поради което заплащане на възнаграждение в повече от двойния размер, предвиден, съгласно Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения е прекомерно. Съдът е намирал, че възнаграждение в размер на 1350 лв. се явява съразмерно и справедливо на предоставената адвокатска услуга.

За пълнота следва да се отбележи, че според настоящия съдебен състав в случая, независимо, че са предявени два отделни обективно съединени иска, те не са с различно правно и фактическо основание. Правопораждащият факт и за двете претенции е неправомерното поведение на ответника, изразяващо се в отказ да изплати дължимото се по закон обезщетение за незаконно уволнение на К. З. Д.. Т.е. както искът за присъждане на мораторна лихва върху претендираното обезщетение, не може да се разглежда като предявен на самостоятелно основание, а същият се явява акцесорен на основната претенция.

Съдът не намира, че следва да ревизира направените изводи, поради което намира, искането от 07.08.2023 г. на процесуалния представител на ищеца К. З. Д. за изменение на решението си в частта за разноските за неоснователно.

Така мотивиран и на основание чл. 248 от ГПК, СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И :

ОТХВЪРЛЯ искане, обективирано в молба от от 07.08.2023 г. на процесуалния представител на ищеца К. З. Д. за изменение на решение № 4910 от 18.07.2023 г. в частта за разноските.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване, по реда на обжалване на съдебното решение - пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.